Насунулась ніч.
Багато ночей буде.
Здавалось, ніхто не покличе
І тиша слів не розбудить.
І виприсне біль в сльозах.
Ніхто схопленому не поможе.
І лише одно в ухах — жах.

І ні до чого тут: "боже, боже".
Лише в останній життя мент
Видавить куля зітхання.
І може вибачить цей рудимент
Хвиля конання.

4-І–920. Київ.